

Nyfikenhetsvandring 11 - Alla dessa tröstor (skapelsen del III)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-11-27

Detta är nyfikenhetsvandring 11 Kära surfare och nyfikenhetsupptäcktsvandrare! Vi umgås just nu med Jordens Skapare. På våra vandringar med honom har vi talat med varandra om vårt personliga förhållande till Jordens Skapare.

Första delen (se vandring 9) hade överskriften Jordens skapare och du. Andra delen (se vandring 10) drog oss in i ett stort körsammanhang där vi sjöng tillsammans med många andra duktiga sångare om alla dessa dagar.

Nu fortsätter vi tillsammans med vandringsfolket och sjunger lovsånger. På vår vandring in i 1 Mosebokens första kapitel, det som handlar om Skapelseberättelsens lovsång, kommer vi nu att hitta - jag lovar det bestämt - en massa tröstor. Och alla dessa tröstor kommer att fylla vårt inre med många glädjor.

Så ta glädjeton igen!

Många tröstor och glädjor önskar dig

Jordens skapare

(Del III: Alla dessa tröstor)

Detta är nyfikenhetsvandring 11 Jordens skapare

Alla dessa tröstor Det sjunger i Bibelns skapelseberättelse. Och när går in denna körsång kommer du att hitta mängder av tröstor.

De poppar upp rätt som det är. Jag vet inte hur många de är. Jag kan inte räkna dem alla. Men du kanske kan. Försök! Tröstor f skapelseberättelsen:

Inga rädsor här En del blir osäkra när man hör alla argument mot skapelseberättelsen från en del naturvetenskapsmän. Vad vi ska lägga märke till att här finns helt olika "blickpunkter". När våra naturvetenskapsmän forskar i frågan om skapelsen försöker de svara på frågan NÄR den har uppkommit och HUR den har blivit sådan den är. Bibeln svarar i första hand på frågan om VEM som har skapat världen och VAD som är meningen med den. Det som står i Bibeln behöver inte ge oss anledning till någon ängslig vakthållning mot naturvetenskaplig forskning. Gud har ju skapat våra hjärnor och vårt förnuft. Han vill att vi ska forska och tänka och fundera över hans skapelse. Gud gläder sig då vi tittar på blommor och bin och allt vad Han har gjort. Bibeln ger inga detaljerade svar på hur det gick till då allting blev till. Det som Bibeln ställer i blickpunkten är DEN som gjort allt detta och VAD hans mening är med våra liv. Något av livets mening kan man hitta i orden om tredje skapelsedagen. Jordan är tjänarinna som tar emot Guds uppdrag och säger som Maria: Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt. Jordan frambringar fruktråden. Och fruktråden fortsätter att frambringa: Blad, blommor, frukt ...

Allt till glädje för den som kommer i dess väg. Ty frukten är till för andra. Plommonträdet äter inte själv sina plommon. I det ögonblick som plommonträdet genom sina grenar räcker frukter åt dem som kommer i dess väg, har det hittat livets mening.

Prästerlig dumhet var himmelsk klokhet!

På fjärde dagen skapas solen.

Verkar lite egendomligt. Man har tydligen kunnat räkna dagar utan att en sol finns, som går upp och ned. Men ännu egendomligare verkar det att jordens grönska, örter frukträd har kunnat växa utan något solsken. Grönska utan sol!! Korkat!!! Vad tänkte skapelseberättelsens nedskrivare på?

Är han en världsfrånvärd präst, som inte vet särskilt mycket om arbetslivets villkor för bönder och jordbruksarbetare? Ty för deras arbete är det ju faktiskt bra med en eller annan solstråle. Eller är denne präst, som förmodligen fick skriva ned detta, ett naturvetenskapligt geni? (Det finns ju präster som är rätt klipska!) Som tänker som naturvetenskapliga genier tänker idag? Ty det finns ju faktiskt de som menar att det stämmer att grönskan kommer först och solen sedan. Från början skulle jorden varit omgiven av ett tjockt sammanhängande molntäcke, som hållit jorden i ett slags drivhus med hög växtlighet. Så småningom sprack molntäcket. Och då lyste solen och månen och stjärnorna fram för första gången på jorden.

Inte ett DET utan ett DU!

Fjärde dagen berättar om himlaljus. Gud skapar sol och måne och stjärnor. Vad här sägs kan tala rakt in i vår tid. Här tar nämligen skapelseberättelsen avstånd från den babyloniska stjärnkulten. Himlakropparna är inga gudomligheter. De är endast skapade ting som Gud har gjort. De har ingen makt. De styr inte våra liv.

När skapelseberättelsen skrevs ned - kanske någon gång på 400-talet f Kr. - var sådana tankar i omlopp. Nu får den som skrivit ned detta tala in ett varmt budskap från Gud till sin tid. Och till vår: Våra liv styrs inte av känslösa eldklot. Astrologin och horoskopet bestämmer inte människans liv. Våra öden står inte skrivna i stjärnorna. Det är inte det kalla Ö-DET som bestämmer. Bakom vår tillvaro står ett DU. Våra liv ligger i Guds hand. Han har all den tröst och hjälp och ledning vi behöver. allt ju vilar i min Faders händer,

skulle jag som barn väl ängslas då? Himmels Gud är engagerad i ditt liv Och Gud sade:

Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika.

(1 Mos 1:26) Vem talar Gud till?

Många ser här en anspelning på den heliga Treenigheten. Fadern vågar sig inte på att skapa människan förrän han överlagt med Sonen och den helige Ande. Ty Fadern visste hur bedrövligt det skulle bli med dig och mig och andra människor.

Fadern skapar människan, därför att Sonen säger sitt JA, "Ja, jag vill bli människornas frälsare".

Fadern skapar människan därför att Anden säger JA. "Ja, jag vill bli Hjälparen".

Så snart Sonen och Anden sagt sitt JA kan Fadern börja tänka dig och mig: Han har före världens skapelse utvalt oss i honom (Kristus).

Det är nästan att man får svindelkänslor av detta engagemang.
(Känner du inte hur det killar i magen?)

Himmelens Gud uppfinner människan

Vad är en människa? En maskin? Ett djur? En "naken apa"?

Det finns likheter mellan människan och djuren

De delar plats på sjätte dagen.

Båda kallas levande varelser, 1 Mos 1:24, 2:7

Båda är gjorda av samma material, 2:7, 19

Båda är från början vegetarianer, 1:29, 30 Det finns likheter. MEN ..

När Gud talar om människan jämför han henne inte nedifrån.

Han säger inte: "Du människa är det finaste av alla djur".

Han säger: VÅR AVBILD, TILL ATT VARA OSS LIKA.

Dock gjorde du honom nästan till ett gudaväsen,

med ära och herr-lighet krönte du honom,

Psalt 8:6 Människan ses här i sitt förhållande till Gud. Att hon skapas till Guds avbild betyder att hon skapas att leva i relation till Gud. Det som gör människan till människa är att hon är vänd uppåt mot Gud.

Det grekiska ordet för människa, *ánthropos*, kommer av ett ord som betyder "vända upp".

Människans ansikte är vänt uppåt mot Gud.

Guds ansikte är vänt mot människan. Ansikte mot ansikte.

(se 1 Kor 13:12. Jfr 4 Mos 6:24-26, Joh 14:9, 2 Kor 3:18) JAG ÄR vinträdet, säger Jesus. Han vet vem han själv är.

NI ÄR grenarna. Jesus vet vem vi är. Joh 15:5 Vi hittar vår bestämmelse, vår identitet, meningen med att vara människa, i detta förhållande till Gud.

Himmelens Gud planerar tvåsamheten

Man och kvinna är tillsammans Guds avbild.

Till man och kvinna skapade han dem.

Människan är skapad att leva i gemenskap. Denna gemenskap grundar sig inte på att alla är lika. Den sexuella olikheten mellan man och kvinna för samman. Man och kvinna är till för varandra. Sexuallivet är till för att de skall komma varandra nära och inte för att de skall komma nära Gud. De hedniska offerfesterna hade ju detta som mål: Man gick upp i sin gud. Kände sig salig.

Sexuallivet är inte tillför att JAG skall bli tillfredsställd. Utan för att man och kvinna skall hitta varandra i en gemensam ömhet. Sexuallivet lyftes här upp från den "djuriska tillfredsställdheten" till ett ansvarigt partnerskap. Till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.

Människan står i sitt förhållande till medmänniskan under Gud. Med ansvar inför honom.

Himmelens Gud ger dig och mig ett fint uppdrag

Må de råda över fiskarna (vers 26)

Uppdraget att RÅDA är uppdraget att VÅRDA. Poängen är inte att människan står över djuren utan att hon står under Gud. Men den som utnyttjar sin makt till att trampa ned och spela överlägsen och roffa åt sig har missat poängen med att vara människa. Att vara människa är att stå under Gud. Med ansvar inför honom.

Himmelens Gud välsignar dig och mig

Och Gud välsignade dem ...

Gud sänder ut människan till sin skapelse med en välsignelse. Hon får uppdraget att vara fruktsam. Hon får uppdraget att vara förvaltare. Den himmelska välsignelsen har spelat genom alla skapelsedagarna. Där finns en melodi som upprepas och kommer igen: Det var gott. Det står i vers 4, 10, 12, 18, 21, 25

Och nu kommer det igen i vers 31 Men där stegras uttrycket:

Och Gud såg på allt som han hade gjort,

och se, det var mycket gott.

När Gud betraktar sitt verk är hans hjärta fyllt av jubel över skapelsen. Och i detta jubel stämmer hela skapelsen in. Det finns en sak till att säga om skapelseberättelsen. Läs det och när du gjort det får du vila. Gud vilar på sjunde dagen

Det betyder inte att Gud drar sig tillbaka från sitt verk. Det påminner oss i stället om att det hos Gud finns ro, vila, harmoni.

Den sjunde dagens vila säger till Guds avbild - människan - att livets mål och mening inte ligger i arbetet, mödorna, pliktuppfyllelseerna.

Vardagens slit får sin mening först då vi stannar upp, tar en paus, och vänder ansiktet mot honom, vår Skapare, som vänder sitt ansikte mot oss.

Att vara människa - *ánthropos* - är att vara vänd mot Gud. De som skåda upp till honom strålar av fröjd,

Deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.

>(Psalt 34:6) Ur denna Guds vila på sjunde dagen växer sedan fram ett mönster för människan inför Guds vila på sjunde dagen

Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;

jag skall skänka er vila.

(Matt 11:28). Gud välsignar och helgar den sjunde dagen, står det.

Det betyder att Gud inviger den sjunde dagen till att bli en dag som människan använder för att ta emot förnyelse och kraft från honom.

Den sjunde dagen blir Guds dag. Den blir HERRENS DAG (Joh Upp 1:10).

Den dag då Gud får ta hand om sina barn.

Och rå om dem.

Och älska dem. Och ta emot deras kärlek och lovsång.

En dag då de kopplar av sin kraft för att få koppla på Guds kraft. Nyckelordet denna dag är INFÖR GUDS ANSIKTE. Kom låt oss höja glädjrop till HERREN, jubel till vår frälsnings klippa. Låt oss träda fram inför hans ansikte med tacksägelse och höja jubel till honom med lovsånger. (Psalm 95:1-2)